

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE verlofkamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar buitengewone openbare terechtzitting van 17 september 2007 het hiernavolgend VONNIS gewezen:

Not.nr. 38.98.2159/07/12

Griffie nr. 2642

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

Verdacht van : te Aalst, op 10 juni 2007 :

Bij inbreuk op art. 95 §§ 4 en 5 van de wet van 12 april 1894 houdende het kieswetboek, zoals later gewijzigd (B.S. 15.4.1894) na door de voorzitter van het kantonhoofdbureau te zijn aangewezen als : plaatsvervangende bijzitter van een stemopnemingsbureau, zich zonder geldige reden, te hebben onttrokken aan de aanwijzing voorzien in voorgaande paragraaf, of die door zijn schuld, zijn onvoorzichtigheid of zijn nalatigheid op enigerlei wijze de hem toevertrouwde opdracht in gevaar te hebben gebracht.

~~~~~

De rechtbank nam kennis van:

- de dagvaarding die op 19 juli 2007 werd betekend door afgifte van een afschrift aan de beklaagde in persoon, waarmee de zaak werd aanhangig gemaakt en tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 21 augustus 2007;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting van 21 augustus 2007

- Het openbaar ministerie werd gehoord in de persoon van J Kerkhofs, substituut-procureur des Konings, in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis;
- De beklaagde werd gehoord in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en haar raadslieden M. Storme, advocaat te Brussel, en Igor Rogiers, advocaat te Dendermonde.

Procedureverloop

Op de terechtzitting van 21 augustus 2007 werd de zaak behandeld en in beraad genomen.

exp.m. 1827/07/12

4612

Vu Ref: -
Exp.m. 1827/07/12
Aan: Mh.

Rogiers J.
advocaat te

Kadde

1. Feitelijke gegevens

1.1.

Beklaagde wordt vervolgd omdat zij, na door de voorzitter van het kantonhoofdbureau te zijn aangewezen als: plaatsvervangend bijzitter van een stemopnemingsbureau, zich zonder geldige reden, te hebben onttrokken aan de aanwijzing voorzien in voorgaande paragraaf, of die door haar schuld, haar onvoorzichtigheid of haar nalatigheid op enigerlei wijze de haar toevertrouwde opdracht in gevaar te hebben gebracht.

1.2.

Beklaagde betwist niet dat zij in april 2007 regelmatig werd verwittigd dat zij werd aangewezen tot plaatsvervangend bijzitter van het stemopnemingsbureau A nr. 45 te Aalst voor de Federale Parlementsverkiezingen van 10 juni 2007.

Bij aangetekend schrijven d.d. 07 mei 2007 meldde beklagde aan de voorzitter van het kantonhoofdbureau dat zij op de aanwijzing niet kon ingaan.

Omwille van gewetensbezwaren, politieke redenen en uit burgerzin kon zij niet zetelen. Beklaagde stelde zich aan te sluiten bij de oproep van het Halle-Vilvoorde Komitee en de VVB, onder auspiciën van het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen, om haar medewerking te weigeren aan de organisatie van alle verkiezingen in Vlaanderen waarbij de grondwettelijke indeling van het land in taalgebieden, gewesten en provincies niet wordt geëerbiedigd, en waarbij dus Waalse en Frans-Brusselse kandidatenlijsten worden voorgelegd aan kiezers uit het Nederlands taalgebied.

Zij schrijft verder:

"(?) Zolang de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde niet gesplitst is overeenkomstig de grondwettelijke indeling van het land, en de overheid dus zelf de grondwet niet naleeft, kan ze van mij in redelijkheid niet verwachten dat ik mijn medewerking verleen aan de organisatie van ongrondwettige verkiezingen en kan ik die medewerking ook in eer en geweten niet verlenen. (?)".

1.3.

Op de terechtzitting van 21 augustus 2007 bevestigde beklagde haar stelling.

2. Bevoegdheid van de rechtbank

Ten onrechte verdedigt de beklagde de stelling dat het feit omschreven onder de enige tenlastelegging, voor zover bewezen, een politiek misdrijf uitmaakt als bedoeld in art. 150 van de Grondwet waarvoor de jury wordt ingesteld, zodat slechts het Hof van Assisen bevoegd zou zijn.

Het aan beklagde ten laste gelegde misdrijf is niet van aard noodzakelijk rechtstreekse aantasting van de politieke instellingen in hun bestaan, hun inrichting of hun werking uit te maken.

Zelfs al zou het oogmerk van beklagde erin hebben bestaan dergelijke aantasting te plegen, dan was het misdrijf, gelet op de bijzondere omstandigheden waarin het werd gepleegd, niet van aard dergelijke aantasting tot gevolg te hebben of te kunnen hebben.

Het Kieswetboek voorziet in ruime mogelijkheden van vervanging van, al dan niet wettig, afwezig gebleven bijzitters of plaatsvervangende bijzitters door de aanduiding en oproeping van evenveel plaatsvervangende bijzitters als bijzitters en zelfs door aanduiding uit kiezers van de kieskring (zie arrest van het Hof van Beroep te Gent, tiende kamer, d.d. 29 april 2004; stuk 3 van het stukkenbundel van beklaagde).

De rechtbank is dan ook bevoegd.

3. Ongrondwettigheid van de verkiezingen

Door de verdediging wordt verwezen naar het arrest nr. 73/2003 d.d. 26 mei 2003 van het Arbitragehof (thans Grondwettelijk Hof).

Het Arbitragehof oordeelde dat de ongrondwettige ongelijke behandeling tussen, enerzijds, de kandidaat-verkozenen uit de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en, anderzijds, de kandidaat-verkozenen uit de andere provinciale kieskringen voor de Kamer slechts mag worden behouden "gedurende de door artikel 65 van de Grondwet bepaalde termijn van vier jaar die aanvangt op het in artikel 105 van het Kieswetboek bepaalde ogenblik."

Artikel 105 van het Kieswetboek bepaalt:

"De gewone vergadering van de kiescolleges voor de vervanging van de aftredende volksvertegenwoordigers en senatoren heeft plaats de eerste zondag die volgt op het verstrijken van een termijn van vier jaar die ingaat op de dag waarop de gecoöpteerde senatoren zijn aangewezen bij de vorige verkiezing. Indien de zondag genoemd in het vorige lid, samenvalt met een wettelijke feestdag, wordt de verkiezing tot de volgende zondag uitgesteld."

De discussie of die termijn op het ogenblik van de verkiezingen d.d. 10 juni 2007 was overschreden en de verkiezingen aldus ongrondwettelijk waren, is echter voor de rechtbank irrelevant.

Artikel 48 van de Grondwet en artikel 231 van het Kieswetboek, die de 'goedkeuring van de geloofsbriefen' van de verkozenen des volks en alle geschillen daaromtrent aan het parlement zelf voorbehouden, verhinderen dat een (gewone) rechter zich over de geldigheid van de verkiezingen uitspreekt. Alleen de op 10 juni 2007 verkozen volksvertegenwoordigers en senatoren kunnen dit. De (jurisdictionele) beslissingen van die parlementen daarover zijn bovendien niet vatbaar voor enig rechtsmiddel.

4. De opgeworpen onvolledigheid van het onderzoek

Het is een feit dat het onderzoek summier werd uitgevoerd.

Om te oordelen over de gegrondheid van de strafvordering is het evenwel niet vereist dat het proces-verbaal van de verrichtingen van het stembureau zich in het dossier bevindt noch dat het oordeel van de voorzitter van dit bureau nopens het al dan niet wettig karakter van de door beklaagde ingeroepen reden van de weigering zou blijken. Of anderen al dan niet vervolgd worden is irrelevant om de gegrondheid van de strafvordering te onderzoeken. De rechtbank heeft zich niet in te laten met het vervolgingsbeleid.

Beklaagde heeft in een schrijven d.d. 07 mei 2007 de weigering van haar aanstelling tot plaatsvervangend bijzitter duidelijk gemotiveerd. Bij haar verhoor d.d. 27 juni 2007 bevestigde zij de inhoud van dit schrijven. Een bijkomende opsporingshandeling werd

niet gevraagd.

Ook ter terechtzitting d.d. 21 augustus 2007 verwees beklaagde naar haar schrijven van 07 mei 2007. Een ganse reeks stavingstukken werden neergelegd.

De rechtbank beschikt aldus over voldoende elementen om de gegrondheid van de strafvordering na te gaan.

5. De gegrondheid van de strafvordering

Nergens in de kieswet is bepaald wat als "wettige reden" geldt om na te laten het ambt van plaatsvervangend bijzitter te vervullen.

Uit de ter terechtzitting neergelegde stukken en pleidooien blijkt dat beklaagde zich nauw betrokken voelde en voelt bij het Halle-Vilvoorde Komitee dat vóór de verkiezingen d.d. 10 juni 2007 reeds jarenlang ijverde voor de splitsing van de gelijknamige kieskring wegens de, niet manifeste ten onrechte (zie arrest d.d. 26 mei 2003 van het Arbitragehof - www.arbitrage.be), voorgehouden strijdigheid ervan met de federale staatsstructuur en opriep tot "burgerlijke ongehoorzaamheid".

Hierbij dient vastgesteld dat colleges van burgemeesters en schepenen van heel wat gemeenten in het arrondissement Halle-Vilvoorde, daarin gesteund door het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering, reeds bij de verkiezingen van 2003 een soortgelijke actie voerden als deze beoogd door de oproep van het Halle-Vilvoorde Komitee, waarop beklaagde is ingegaan.

Gezien bij de verkiezingen van 10 juni 2007 de toestand van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde nog steeds dezelfde was, werden de verkiezingen van 10 juni 2007 opnieuw in hoge mate gecontesteerd.

Hierbij verwijst de verdediging in besluiten o.a. naar de vierentwintig gemeentebesturen (colleges en burgemeesters) van Halle-Vilvoorde die beslisten op een Staten-Generaal in Londerzeel d.d. 29 maart 2007 dat ze de federale verkiezingen van 10 juni 2007 niet kunnen organiseren omdat zij in strijd zijn met de grondwet en de hoogste normen van het land (stuk 12 van het stukkenbundel van de verdediging).

Verder wordt verwezen naar de provincieraad van Vlaams-Brabant die op 20 maart 2007, op voorstel van de bestendige Deputatie, nog een nieuwe resolutie goedkeurde, waarin de provincie stelt "dat de huidige regeling in Brussel-Halle-Vilvoorde, gezien haar strijdigheid met de grondwet en de hiervoor aangehaalde algemene rechtsbeginselen, haar legitimiteit heeft verloren." De provincieraad spreekt zijn solidariteit uit met de betrokken gemeentebesturen en de acties van burgemeesters en schepenen (stuk 15 van het stukkenbundel van de verdediging).

Uiteraard riep ook nu het Halle-Vilvoorde Komitee de burgers op om de acties van de gemeentebesturen en burgemeesters te steunen, door op grond van politieke bezwaren, te weigeren mee te werken aan de organisatie van de ongrondwettige en discriminerende verkiezingen (stuk 13 van het stukkenbundel van de verdediging). Deze oproep bevatte een modelbrief om de weigering te motiveren. Het is dergelijke brief die beklaagde richtte aan de Voorzitter van het kantonhoofdbureau.

Uit de resoluties blijkt dat de overheden zelf van oordeel zijn dat de verkiezingen ongrondwettig zijn en die overheden zelf oordelen dat zij hun medewerking aan de organisatie van de verkiezingen niet kunnen geven, en zowel de voogdijminister als het Vlaamse parlement oordelen dat daar geen sancties voor kunnen noch mogen toegepast worden. De verschillende oproepen tot steun aan de actie 'dienstweigering' werden door heel wat prominenten ondersteund. Daarenboven is er het arrest d.d. 26 mei 2003

van het Arbitragehof, waarbij er tussen deskundigen geen eensgezindheid is over het verstrijken van de termijn van vier jaar, in casu vóór of na de verkiezingen van 10 juni 2007; de meningen zijn hierover verdeeld. Het is dan ook duidelijk voor beklaagde dat zij niet anders kon dan op de als gezaghebbend gevoelde oproep in te gaan en ter vrijwaring van de grondwet haar medewerking, o.m. als plaatsvervangend bijzitter, te weigeren. Beklaagde maakt aldus geloofwaardig dat zij er in redelijkheid voor koos een hoger rechtsbelang, in casu de naleving van de grondwet, dat onmiddellijk en noodzakelijk diende te worden beschermd, te vrijwaren eerder dan het door het niet naleven van de strafwet gekrenkt belang en met het oog hierop niet over een alternatief te beschikken. De onjuistheid hiervan wordt door het Openbaar Ministerie niet aangetoond.

De beklaagde maakt aldus geloofwaardig dat haar gemoedstoestand zodanig gekweld was dat zij niet behoorlijk als bijzitter (wat het finaal resultaat van een oproeping als plaatsvervangend bijzitter kan zijn) zou kunnen functioneren en een wettige, dit is gelidige, reden had om de haar toevertrouwde taak niet te vervullen (zie ook het arrest van het Hof van Beroep te Gent, tiende kamer, d.d. 29 april 2004 - stuk drie stukkenbundel van de verdediging).

Voorgaande beschouwingen in acht genomen komt de enige tenlastelegging in hoofde van beklaagde niet bewezen voor. Beklaagde dient dan ook te worden vrijgesproken.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 3, 4 V.T., 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191,

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€);

art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000; KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000; KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK: RECHTDOENDE OP TEGENSPRAAK:

SPREEKT de beklaagde [REDACTED] vrij wegens het haar ten laste gelegde feit verrat onder de enige tenlastelegging en verzendt haar van het vervolg zonder kosten.

LEGT de kosten ten laste van de Staat, in hoofde van het openbaar ministerie begroot op 27,79 euro;

Aldus uitgesproken in buitengewone openbare terechtzitting van: -----

--- ZEVENTIEN SEPTEMBER TWEEDETIEN EN ZEVEN ---

Aanwezig: -----

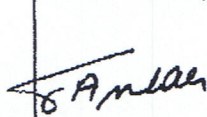
F.TROCH, wnd. Voorzitter der Rechtbank;

V. ROBER, rechter;

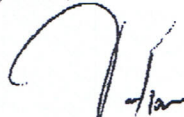
P. HOSTE, toegevoegd rechter;

P. PERSOONS Substituut-Procureur des Konings;

A. VANLAER, griffier;

A. VANLAER

P. HOSTE

V. ROBER

F. TROCH